

Arazım

Arazım, nə dərin fikrə dalmısan?
Nə aram, nə qəmli bir hal almısan?!
Sanki, yorulmuşan, yolda qalmısan,
Dağlar ətəyində məskən salmışan.

Bir çaysan, axırsan, axmaz kimisən,
Bir - birindən neçə əllər üzmüşən.
Sahilinə məftilləri düzmüşən,
Görürəm, özündən özün küsmüşən.

Səninlə ötüşüb payızım, yazım,
Rüzgarını görüb susdu avazım.
Sındırdın sazımı, mən necə yazım
Bu gözəl hüsnünü, həzin Arazım.